

ת"פ (חיפה) 19240-12-21 - מדינת ישראל נ' לואיס סמרה (עציר),

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 19240-12-21 מדינת ישראל נ'
סמרה(עציר)

לפני כבוד השופט דניאל פיש
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם לואיס סמרה (עציר),

בשם המאשימה:

בשם הנאשם: עו"ד תומר נה ועו"ד אנס דיראוי

גזר דין

1. הנאשם הורשע בעובדות כתב אישום, לאחר ניהול הליך הוכחות, בעבירות של **חבלה בכוונה מחמירה**, לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); עבירה של **ניסיון לתקיפה סתם**, לפי סעיף 379 + 25 לחוק העונשין ועבירה של **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 29.10.21 סמוך לשעה 23:30 בילה הנאשם בפאב "פזירטו" ברחוב הנמל בחיפה. באותו הזמן בילו במקום גם המתלונן, ע' ח', וחבריו א' ח', וח' בסמוך לשעה 00:15 המתלונן וחבריו ביקשו לשלם את החשבון ועמדו סמוך לקופאי. בשלב מסוים הנאשם קם ממקום מושבו ליד הבר, התקרב אל המתלונן וחבריו והתפתח בינו לבין המתלונן וויכוח, במהלכו הנאשם איים על המתלונן באומרו שיזהר ממנו וכן ניסה לתקוף אותו בכך שנטל בקבוק וודקה מהבר והניפו לעבר המתלונן. חבריו של המתלונן ואנשים ששהו במקום הפרידו בין השניים והמתלונן וחבריו עזבו את המקום.

המתלונן וחבריו נכנסו לרכבו של אדהם ונסעו ברחוב הנמל לכיוון שער פלמר על מנת להגיע לביתם. באותה העת, הנאשם עמד בחזית הפאב כשברשותו חפץ חד וכשהבחין ברכב בו נסעו המתלונן וחבריו, פתח בריצה לעבר הרכב ומיד לאחריו רצו מספר בחורים שזהותם אינה ידועה למאשימה. כשהגיעו בסמוך לרכב, הבחורים היכו בידיהם בחלק האחורי והקדמי של הרכב והנאשם קרב לצד הימני של הרכב, ודרך החלון הסמוך למושביו של המתלונן שהיה פתוח, דקר באמצעות החפץ החד את עינו השמאלית של המתלונן במטרה להטיל בו נכות או מום או לגרום לו לחבלה

חמורה.

לאחר מכן, קרב הנאשם לחלון הקרוב למקום מושבו של ח' לצד הנהג, ודרך החלון שלצדו שהיה פתוח, ניסה לדקור את פניו של ח' באמצעות החפץ החד, במטרה להטיל בו נכות או מום או לגרום לו לחבלה חמורה, וגרם לחתך מדמם בפרק ידו הימנית. ח' אחז בידו של הנאשם, הדף אותו לאחור והרכב נסע מהמקום.

המתלון וחבריו נסעו לבית חולים רמב"ם לצורך קבלת טיפול רפואי, ושם עבר המתלון ניתוח אבסרציה להוצאת תוכן גלגל העין השמאלית שלו ולאחר מכן אושפז עד ליום 2.11.21. כתוצאה ממעשי הנאשם המתלון איבד לחלוטין את מאור עינו השמאלית ולח' נגרם חתך מדמם בפרק ידו הימנית שהותיר צלקת.

טיעוני המאשימה לעונש

3. ב"כ המאשימה טענה כי הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות על ידי הנאשם הינם שמירה על החיים, שלמות גופו, בריאותו וביטחונו של האדם. כן נטען כי הפגיעה בערכים הייתה גבוהה וכי הנזק שנגרם למתלון בלתי הפיך, שכן המתלון איבד את עינו השמאלית לחלוטין. כמו כן נטען באשר לנזק הפוטנציאלי שבנס המקרה לא הסתיים בקיפוח חיים.

4. נטען כי חלקו של הנאשם בעבירות היה מלא, מוחלט ובלעדי, וכי העבירות בוצעו ע"י הנאשם לבדו.

5. באשר לתכנון המוקדם נטען כי באירוע הראשון שהתרחש בפאב ניכר כי לא היה תכנון מוקדם אך יחד עם זאת לטענת המאשימה התגבשה תשתית ספונטנית לתכנון, כאשר ניגש הנאשם למתלון ובלי סיבה הנראית לעין פתח הנאשם עם המתלון בוויכוח מילולי. באשר לאירוע השני, מחוץ לפאב ב"כ המאשימה טענה כי מדובר בתכנון ספונטני שכן הנאשם היה מצויד בחפץ חד שבאמצעותו דקר את המתלון ואת ח'. עוד נטען כי הנאשם עשה זאת מבלי שתהיה סיבה שמצדיקה זאת, במיוחד לאור העובדה כי לאחר הוויכוח שהתקיים בין השניים בתוך הפאב, המתלון וחבריו עזבו את הפאב וניסו למנוע הסלמת המקרה.

6. המאשימה הפנתה לפסיקה שלהלן:

- ע"פ 2508/21 **עבד אלג'ואד נ' מדינת ישראל** (07.06.2022), שם הורשע הנאשם לאחר ניהול הוכחות בביצוע שלוש עבירות של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ועבירה של החזקת אגרופן או סכין שלא כדין לפי סעיף 186 לחוק וזאת לאחר שהנאשם התגרה במתלון ח', ובמהלך עימות ביום 6.8.2018 דקר את המתלון א' בחזה, את המתלון ח' בבטן ואת המתלון נעמן בראש. כתוצאה מהדקירות נגרמו לא' פצע מסכן חיים, לח'

חתך בבטן ולנעמן חבלה חמורה בראש. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם עונש של 7.5 שנות מאסר בפועל, לצד 12 חודשי מאסר על תנאי ופיצויים למתלוננים בסך כולל של 40,000 ש"ח. בערעור שהוגש, מצא בית המשפט העליון כי נוכח חומרת העבירות כשלעצמן, נסיבות ביצוען ועברו הפלילי של הנאשם, יש מקום להחמיר בעונש המאסר בפועל ולהעמידו על 9 שנים חלף 7.5 שנים שגזר בית המשפט המחוזי. זאת, תוך הותרת יתר רכיבי גזר הדין על כנם.

- ע"פ 5262/21 קאיד אבו סבילה נ' מדינת ישראל (16.05.2022), שם בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם עונש של 8.5 שנות מאסר בפועל בגין עבירת חבלה בכוונה מחמירה, והורה על הפעלת עונש מאסר נוסף באופן חופף וחלקו במצטבר, כך שבסך הכל יישא הנאשם ב-9 שנות מאסר בפועל. הנאשם, על פי הודאתו, דקר את המתלונן מספר פעמים בגבו ובחזהו באמצעות סכין משוננת, קטע את אצבע הקמיצה שלו והמשיך לדקור אותו גם לאחר שנפל ארצה. בית המשפט העליון דחה את ערעורו של הנאשם על חומרת העונש, בקובעו כי העונש שנגזר הולם את חומרת העבירה ונסיבותיה האכזריות, את הצורך בהרתעה מפני שימוש בסכינים ועשיית דין עצמי, ואת העובדה שהנאשם ביצע את העבירה בעת שהיה כפוף למאסר על תנאי בגין עבירות דומות.

- ע"פ 205/19 ולדיסלב לברוב נ' מדינת ישראל (07.06.2020), שם הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות בבית המשפט המחוזי בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה לאחר שהנאשם יחד עם אחרים תקפו את המתלונן באורח ברוטלי וזאת על רקע סכסוך מסחרי בין המתלונן לבין צד שלישי. במהלך התקיפה, הנאשם ושותפיו אף יידו לעברו אבנים, דבר שהוביל לחבלות משמעותיות באזור פניו וזרועו, אשר הצריך אשפוז בן שבעה ימים. הנאשם בחר לנהל הליך הוכחות ובית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 7 ל-12 שנות מאסר בפועל, והשית על המערער עונש של 8.5 שנות מאסר. כן חויב המערער בתשלום פיצויים למתלונן בסך 100,000 ₪. בית המשפט העליון דחה את ערעורו של הנאשם.

7. ב"כ המאשימה טענה כי בקביעת מתחם העונש ההולם יש ליתן משקל למכלול הנסיבות שפורטו, למדיניות הענישה הנוהגת ועתרה לקביעת מתחם עונש הולם שינוע בין 8 ל-12 שנות מאסר בפועל, בצירוף רכיבי ענישה נלווים.

8. ב"כ המאשימה טענה כי בנוסף לעונשי המאסר בפועל והמותנה, יש להטיל על הנאשם חיוב בפיצוי משמעותי לטובת המתלונן. נטען כי הגם שאין בפיצוי כספי כדי לרפא את הפגיעה והטראומה שנגרמו למתלונן, לפיצוי נודעת חשיבות מיוחדת כביטוי להכרה חברתית בעוול שנגרם לקורבן העבירה ולסטייה מן הנורמות האנושיות הבסיסיות, והפנתה ל רע"פ 3818/99 **פלוני נ' מד"י**, (14.11.2001).

9. באשר למיקומו של הנאשם בתוך המתחם, ב"כ המאשימה טענה שאמנם יש ליתן משקל לנסיבה המקלה של העדר עבר פלילי. ואולם, לחובתו של הנאשם יש לזקוף את הימנעותו מנטילת אחריות למעשיו, בחירתו לנהל הליך הוכחות מלא, הימנעותו מפנייה להליכי שיקום במהלך מעצרו, וכן העדר כל גילוי אמפתיה כלפי המתלונן. ועל כן, עמדת המאשימה היא כי יש למקם

את עונשו של הנאשם ברף הבינוני של מתחם הענישה המבוקש.

טיעוני ההגנה לעונש

10. ב"כ הנאשם טען כי למרות שהתוצאה אינה כפי שציפה הנאשם, הוא גילה שיתוף פעולה מלא לאורך ההליך המשפטי. הסניגור ציין כי הנאשם מצוי במעצר מאז נובמבר 2021, ללא עבר פלילי, ומגיע ממשפחה נורמטיבית כאשר אמו משמשת כמנהלת בית ספר, אחותו עורכת דין ואביו מכונאי. טרם מעצרו, הנאשם סיים 12 שנות לימוד והחל בלימודי הנדסאי חשמל במוסד אקדמי.

11. ב"כ הנאשם הדגיש כי על פי כתב האישום משנת 2021 והכרעת הדין, לא היה תכנון מוקדם שקדם לביצוע העבירה אלא כי מדובר באירוע נקודתי. כמו כן, נטען כי החקירה בתיק לא נוהלה כראוי, כאשר מעורבים נוספים לא אותרו ולא הועמדו לדין. הסניגור אף ציין כי המתלונן עצמו איים על הנאשם במהלך עימות בנוכחות קצין משטרה, ואף שלח אנשים לאיים על הנאשם בבית המשפט.

12. לעניין ניהול התיק, טען ב"כ הנאשם כי לא היה מדובר בניהול לשם ניהול, אלא בתיק שחייב להתנהל הן מבחינה ראייתית, הן מבחינה עובדתית והן מבחינה משפטית.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה שלהלן:

- ת"פ 6403-05-19 **מדינת ישראל נ' דורגאם חג'אזי** (08.09.2020), שם הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירות של חבלה בכוונה מחמירה לפי 329(א)(1) לחוק העונשין וכן עבירת החזקת סכין לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין בכך שהנאשם דקר את המתלונן בסכין במותנו השמאלית. בית המשפט קבע מתחם ענישה הולם שנע בין 4 - 7 שנות מאסר בפועל וגזר על הנאשם שהינו צעיר ונעדר עבר פלילי 4.5 שנות מאסר בפועל וכן ענישה נלווית.

- ת"פ 54435-09-16 **מדינת ישראל נ' דוד תייר** (16.07.2017), שם הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירה של הריגה, לפי סעיף 298 לחוק העונשין. ביום האירוע התפתח עימות אלים במסעדה בגבעת אולגה שבמהלכו הנאשם ניסה להימלט מחבורה שרדפה אחריו כשהם מצוידים בקרש ובקבוק. בעת שאחד התוקפים הניף קרש לעברו, הניף הנאשם סכין שפגעה בצווארו של הילאל משארקה שעמד בסמוך, דקירה שהובילה למותו כעבור מספר ימים בבית החולים הילל יפה. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם צריך להיות במדרג הנמוך של עבירת ההריגה ונקבע מתחם העונש שנע בין 18 חודשים - 5 שנות מאסר בפועל. בסופו של יום נגזרו על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל.

- ת"פ 44523-10-20 **מדינת ישראל נ' צרצור** (10.01.2023), שם הורשע הנאשם לאחר ניהול הוכחות בעבירה של חבלה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 333 יחד עם סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין וזאת לאחר שהתפתח בין הנאשם למתלונן שעבד איתו עימות והנאשם חבל בעינו השמאלית של הנאשם באמצעות חפץ חד וגרם לו לאבד את ראייתו בעינו לצמיתות. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 חודשים עד 36 חודשים מאסר בפועל. שירות המבחן ציין כי הנאשם משתף פעולה בהליך טיפולי ובשל גילו הצעיר והעדר עברו הפלילי גזר בית המשפט מאסר לתקופה של 9 חודשים מאסר בדרך של עבודות שירות לצד ענישה נלווית.

13. בהמשך, ב"כ הנאשם הצביע על מצבו הרפואי המורכב של הנאשם, אשר עבר צנתור מוחי במהלך מעצרו וצפוי לעבור צנתור נוסף. בנוסף, צוין כי הנאשם השתתף בעשרות קבוצות טיפוליות במתקן הכליאה.

14. לאור האמור, ביקש ב"כ הנאשם לקבוע מתחם ענישה של 3-5 שנות מאסר, ולמקם את הנאשם ברף התחתון של המתחם, זאת בהתחשב בהעדר עבר פלילי, מצבו הרפואי, ורצונו של הנאשם לשקם את חייו ולהינשא לבת זוגו.

עמדת הנאשם

15. הנאשם הביע צער על מעשיו וביקש התחשבות מבית המשפט.

תסקיר נפגע עבירה

16. בעניינו של המתלונן, נפגע העבירה, נערך תסקיר נפגע מיום 09.06.2024. מפאת צנעת הפרט לא יפורטו בהרחבה הדברים שנכתבו בתסקיר, אולם יצוין כי תוארו פגיעות קשות שנגרמו לנפגע העבירה, במישור הפיזי והנפשי, כאשר הוא מתמודד עם השלכות קשות בעקבות הפגיעה. שירות המבחן מציין כי המתלונן מתקשה לקבל את מציאות חייו הנוכחית, ובפרט את אובדן הראייה בעינו השמאלית והצורך בעין מלאכותית ולמרות שהמתלונן מנסה להיאחז בתקווה להתפתחויות רפואיות עתידיות שיוכלו לשפר את מצבו, ניכרת המצוקה העמוקה מהפגיעה הבלתי הפיכה שנגרמה לו. יש לציין כי הומלץ כי יוטל על הנאשם, בין יתר רכיבי הענישה, רכיב של פיצוי כספי משמעותי אשר יהיה בו משום הכרה חברתית ומשפטית בפגיעותיו.

דין

17. הערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הינם פגיעה בשלמות גופו של

המתלונן, ביטחונו האישי ושלוות נפשו, וגם בשלום הציבור כולו. האירוע נשוא כתב האישום מהווה התפרצות אלימה וברוטלית, המאופיינת בהתנהגות פרועה וחסרת רסן. הנאשם פגע באמצעות חפץ חד בעיניו של המתלונן שכתוצאה איבד המתלונן את ראייתו בעין זו לצמיתות. בשים לב לאופי האירוע ולמהות הפגיעות שנגרמו למתלונן, עסקינן בפגיעה משמעותית בערכים המוגנים האמורים.

18. המדובר במתקפה מתוכננת באופן מינימלי, שכן הנאשם הצטייד מבעוד מועד בחפץ החד וכן גם לאחר שעזב המתלונן וחבריו את הפאב, הנאשם החליט לרדוף אותם ולבצע את מעשיו.

19. בהקשר זה, יש ליתן משקל משמעותי לנזקים אשר נגרמו למתלונן כתוצאה מביצוע העבירה כאמור, נזקים המשליכים על מכלול היבטי חייו.

20. יודגש כי המעשים נשוא כתב האישום בוצעו על רקע סכסוך פעוט, כאשר חלקו של הנאשם בביצוע העבירה הינו מלא. זאת ועוד, הנאשם היה מודע לפסול שבמעשיו והייתה בידו היכולת להימנע מביצועם, בפרט לאחר שהמתלונן וחבריו עזבו את הפאב והסתיים העימות הראשוני בין הצדדים. חרף האפשרות שעמדה בפני הנאשם להותיר את האירוע מאחוריו בנקודת זמן זו, בחר הוא ביודעין לצאת בעקבות המתלונן ולהמשיך במסכת התקיפה האלימה.

21. באשר למדיניות הענישה הנוהגת, יצוין כי הפסיקה אשר הובאה על ידי הסניגור פחות הולמת את נסיבות המקרה דנן, הן בשל מאפייני התקיפה והן בשל סוג העבירה בה הורשעו הנאשמים באותם מקרים.

22. לאור הערכים החברתיים שנפגעו, עוצמת הפגיעה בהם, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת כפי שעולה, בין היתר, מפסקי הדין שהציגו הצדדים (לרבות אלו שהוצגו על ידי ההגנה), הנני קובע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות המקרה דנן נע בין 5-9 שנות מאסר בפועל.

23. באשר למיקומו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, נשקלו לזכותו העדר עבר פלילי והעובדה כי עובר לביצוע העבירה דנן, ניהל הנאשם אורח חיים נורמטיבי. כן ניתן משקל לתקופת המעצר במהלך ניהול ההליך המשפטי, ולהשלכות הצפויות של העונש על התא המשפחתי של הנאשם ועל מצבו הבריאותי של הנאשם. ברם שיקול זה אינו שיקול בלעדי.

24. יצוין כי מימוש זכותו של הנאשם להליך אין בה כדי להוות שיקול לחובתו, ואולם, אין גם בניהול ההליך כדי להקים נסיבה מקלה אשר תיזקף לזכותו.

25. בהתאם לכל האמור, מצאתי למקם את עונשו של הנאשם בחלקו האמצעי-תחתון של המתחם אותו קבעתי.

על כן אני מטיל עונשים כדלקמן:

- 6.5 שנות מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו החל מיום 23.11.2021.

- מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים, משך 3 שנים מיום שחרורו, כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יבצע עבירות אלימות מסוג פשע.

- פיצוי בסך 40,000 ₪ למתלונן לתשלום עד ליום 01.11.2025.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"א חשוון תשפ"ה, 12 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.